

te, betydelige investeringer, vi kommer til at stå over for netop på det område i de kommende år. Det er et klart eksempel på, at lige her er der også et område, som selvfølgelig kommer til at indgå i forhandlingerne, fordi det er drøftet i det respektive udvalg i Folketinget, og fordi vi ved, at der her er tale om et konkret problem.

Så kan man sige, at forhandlingsformen faktisk har fungeret uhyre tilfredsstillende. Hvis vi ikke havde haft den, måtte vi lovgive, lovgive for at sikre, at kommunerne ikke sprængte de samfundsøkonomiske rammer, men ved at forhandle og ved at udvise selvdisciplin i kommuner og amter har vi i virkeligheden siden kommunalreformen i 1970 kunnet styre den danske samfundsøkonomi ved disse forhandlinger.

Det er en utrolig smidighed, og det er ganske imponerende, at det er lykkedes os at styre vort samfund så godt i de forgangne år.

Finansministeren og indenrigsministeren har i deres besvarelser fremhævet en række områder, der vil tillægges betydelig vægt i forhandlingerne, og jeg kan på Socialdemokratiets vegne sige, at den udvikling, vi har oplevet på en række områder, selvfølgelig skal fortsætte.

F.eks. på ældreområdet er antallet af timer til varig hjemmehjælp steget med knap 20 pct., siden vi overtog regeringsmagten, på børnepasningsområdet er der etableret 173.000 nye pladser, og der har været en vækst på ca. 4.500 personer, som er indskrevet som døgnbeboere i botilbud for handicappede og sindslidende, og antallet af patienter, vi behandler ambulantly på vores sygehuse, er steget med 20 pct. siden 1995.

Det er blot nogle af de områder, hvor der klart har været en fremgang i den service, der ydes fra det offentlige over for borgerne, alle sammen rigtige og gode områder, som også bør fortsættes og udbygges i den aftale, der skal indgås nu.

Aftalerne bør efter Socialdemokratiets opfattelse omfatte en samfundsøkonomisk forsvarlig realvækst i serviceudgifterne og en prioritering inden for de udgiftsrammer, vi lægger mest vægt på bliver løst. Det vil så være op til den enkelte kommunalbestyrelse og det enkelte amtsråd, selvfølgelig alt efter de lokale behov, at leve op til disse målsætninger.

Jeg skal slutte af med at sige, at Socialdemokratiet ikke kan støtte den af Socialistisk Folkeparti fremsatte vedtagelse. Vi ønsker som ud-

gangspunkt ikke nogen bindinger. Vi ønsker i den dialog, vi har sat i gang om det holdbare samfund, at lytte til befolkningen og lade de udtryk for ønsker og den retning, befolkningen ønsker servicen udbygget i, indgå i forhandlingerne. Derfor vil vi stemme imod vedtagelsen, når den kommer til afstemning.

(Kort bemærkning).

Peter Duetoft (CD):

Jeg er glad for hr. Klaus Hækkerups konstatering af, at disse aftaler i en årrække har styret en væsentlig del af dansk økonomi.

Så må hr. Klaus Hækkerup undskylde: Den ene halvdel af dansk økonomi styres i måned-lange finanslovforhandlinger og diskussioner, offentlige debatter, folketingsdebatter, og hvad ved jeg, den anden halvdel af dansk økonomi styres af hans excellence finansministeren.

Uden nogen debat med nogen, uden nogen afprøvning i Folketinget, uden noget modspil kan excellencen sidde og afgøre, hvordan statens rolle skal være, for hr. Jes Lunde har jo fuldstændig ret i, at når vi kommer til Finansudvalget i slutningen af juni måned, så er der nogle af os, der formaster os til at undlade at stemme, som vi gjorde sidste gang, men ellers er det stort set valget mellem kolera eller pest: Enten stemmer man for, eller også stemmer man imod. Og stemmer man imod, bryder systemet sammen, stemmer man for, har man ingen indflydelse.

Det er det, vi forsøger at gøre oprør mod, og det skulle gerne i dag være en lidt historisk dag, hvor der blev begyndt på en ny større åbenhed omkring det i Folketinget, men det kan jeg høre at Socialdemokratiet ikke er indstillet på.

(Kort bemærkning).

Pernille Falcon (EL):

Det er jo, som hr. Duetoft var inde på, altid sjovest at sidde for den rigtige ende af revolveren.

Jeg vil høre, om det er Socialdemokratiets opfattelse, at kommunerne kan løfte alle de store opgaver, der blev nævnt, i forhold til hele ældreområdet, i forhold til børn, i forhold til det stigende antal skoleelever, inden for den 1 pct.-ramme, man tidligere har lagt op til, eller om det er sådan, at det fortsat skal ske ved, at man forringer kvaliteten både for ældre og for skolebørnene.